

יומנו של ראש המועצה

בשנים 92-1888 קמו שתי מושבות - ראש פינה בגליל ופתח תקווה במישור החוף. פתח תקווה הפכה לעיר ואילו ראש פינה נשארה כפר. יש היום, אחרי 130 שנים, כ-אלף משפחות בראש פינה. יסוד המעלה קמה ב-1883, 7 שנים לפני המושבה חדרה. חדרה כמובן התפתחה לעיר, ואילו ביסוד המעלה היום, פחות מאלף משפחות. יישוב קהילתי כפרי בגליל לא יהפוך לעיר, אבל הוא כן יכול להתפתח ל-10,000 משפחות. לדעתי, היה ראוי לתכנן כל יישוב קהילתי ל-1,000 יחידות דיור. הגידול צריך להיות איטי ותואם את צרכי הבינוי הקהילתי. לדעתי כשליש מיחידות הדיור צריכות להיות חד משפחתיות, כשליש דו/תלת משפחתיות וכשליש דירות מדורגות/ דירות גן. הידירות צריכות להיות מחולקות - כשליש לאוכלוסיה מבוגרת, כשליש לצעירים, רווקות/ רווקים, וכשליש למגורים זמניים.

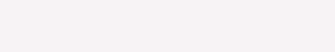
בכל סוגי הדיור צריך להיות כ-5%-10% מותאם לבעלי צרכים מיוחדים שמשולבים בקהילה. לדעתי מתחם מבני הציבור והשטחים הפתוחים בתוך היישוב צריכים להתאים לגני ילדים וגם בי"ס יסודי, ומתחם תעסוקה צריך להתאים גם לחנויות מקומיות ואזוריות וגם למשרדים, שטחי מלאכה/ תעסוקה בהיקף של כ-10,000 עד 25,000 מטר מרובע. כמובן שלא כל יישוב צריך להיות דומה ליישוב אחר. חלק מיישובי משגב נמצאים בצמידות ליישובים אחרים וחלק לא. כל יישובי משגב זקוקים לחשיבה והליך תכנוני לקביעת המשך הפיתוח ל-30-40 שנים קדימה.

כל מי שעוסק בבינוי קהילתי בפריפריה מכיר את האתגרים והקשיים בבניית "יישוב לדורות" - יישוב רב דורי בד קיימא עם קהילה שהיא בעלת חוסן.

חלק מהממדים לקהילתיות וחוסן בישראל מתגלים בנתוני הגיוס. לאחרונה הוצגו במועצה נתוני הגיוס המרשימים של צעירי משגב. הנתונים מוצגים ביחס למחוייבי שירות בכל הארץ. מדובר בנתונים מרשימים. אחוז גיוס בנים 85% לעומת כ-70% ארצי ובנות 83% לעומת כ-55% ארצי. אחוז המשרתים שירות קרבי ומשמעותי 95% מהבנים ו-94% מהבנות. בין 15%-20% מהבנים ומהבנות שמשרתות מגיעים לדרגות קצונה.

יש לציין שכל הסטטיסטיקה מתייחסת ל"מחוייבי שרות" ולכן הצעירים ביישובים הבדואים נמדדים בצורה אחרת. כבר ציינתי בעבר שנתוני הגיוס, השרות המשמעותי, והשרות הלאומי גבוהים מאוד בצעירי משגב הבדואים. יותר מ-50% מהבנים מתנדבים ומתגייסים לצה"ל ורובם משרתים שרות משמעותי, יותר מ-80% מהבנות מתנדבות ומשרתות שירות לאומי. אלו נתונים שהם מעל הממוצע לכלל צעירי ישראל וגבוהים בהרבה מהממוצע בחברה הערבית בכלל, וגם בחברה הבדואית.

יש מקום לגאווה משגבית!

ילדינו מתחנכים במשפחה ובקהילה וגם בבית הספר. סיום שנת הלימודים הוא הזדמנות לברך את כל צוותי החינוך והמנהלה המסורים - יישר כוח!

וועדת המנכ"לים שהוקמה בראשות מנכ"ל משרד ראש הממשלה יוסי שלי, עסקה השבוע גם במפת העדיפות הלאומית וגם במדיניות הקרקעית והתכנונית שמייצרות חסמים בפיתוח יישובי משגב היהודיים. גם בכנסת המשיכה הוועדה למיזמים ציבוריים לדון בהרחבת תחולת פקודת האגודות השיתופיות - ועדות קבלה ביישובים קהילתיים בפריפריה. עמדתו בקשר רציף כל השבוע עם שני הגופים. אין ספק שהחסמים לפיתוח יישובינו "עלו" והגיעו לסדר היום הציבורי.

השתתפתי בכינוס כל ראשי המועצות האזוריות ונערך דיון על שינויים במדיניות הקרקעית וכן במדיניות אספקת שירותי מים.

השתתפתי בדיון עם נציגי הורי בי"ס קציר בקשר להיערכות לשנת הלימודים תשפ"ד והלימודים במהלך פרויקט הבינוי הגדול שהתחיל לאחרונה.

השתתפתי בישיבה של הוועדה הציבורית שעוסקת במיגור האלימות ובמאבק בנגע הסמים במשגב.

הועד המקומי בסלאמה אירח נציגי קרנות פילנתרופיים שמתמקדים בתרומה לקידום החברה הערבית. השתתפתי בדיון מעניין בנושא הצרכים הספציפיים והאתגרים של היישובים הבדואים.

השתתפתי בחנוכת מפעל "אומגה" באזור התעשייה תרדיון - זכות גדולה היא לשמש פלטפורמה ליזמות פורצת דרך של תושבינו - בהצלחה!

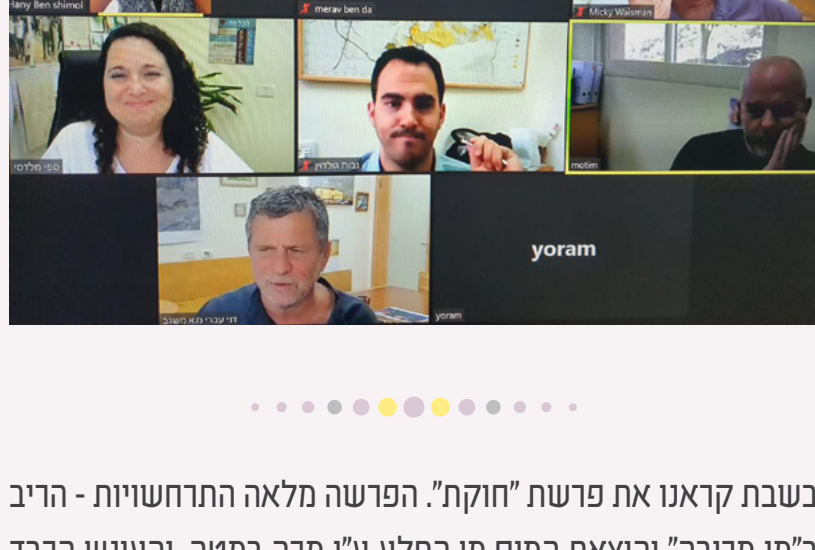

מליאת המועצה התכנסה והוצגו הדו"חות הכספיים והסיכום הסופי של שנת 2022 בכל תאגדי המועצה. אתייחס פה בהמשך לכל תאגיד לחוד. כרגע רק אומר שכל התאגידים עוסקים, כל אחד בתחום, ביוזמה ו"פריצה" לפעילויות נוספות וחדשות. כל התאגידים יציבים מבחינה פיננסית וכולם נמצאים בגידול ובהרחבת פעילות.

נפגשתי עם מנהלי בתי הספר הבדואים ועם המפקח מטעם משרד החינוך לסיכום שנת הפעילות.

נפגשתי עם הנהלת היישוב אבטליון ועם נציגי ציבור ותושבים מרקפת, יעד, חרשים, מורן, יודפת, הררית, סלאמה וחוסניה.

בשבת קראנו את פרשת "חוקת". הפרשה מלאה התרחשויות - הריב ב"מי מדיבה" והוצאת המים מן הסלע ע"י מכה במטה, והעונש הכבד שהוטל על משה רבינו. מות מרים הנביאה, מות אהרון הכהן, מגיפה בבני ישראל ומעשה "נחש הנחשת". הפניות למלכי מואב ואדום, מלחמה עם הכנעני והאמורי, מסע ארוך ומלא התרחשויות - הכל בפרשה אחת קצרה. מה הקשר בין מות מרים, פועלו של משה ומותו של אהרון? מה המנהיגות הנדרשת בכל עת? התקדמות בני ישראל עד למקום שממנו עומדים לחצות את הירדן ולהיכנס מכון מזרח לארץ המובטחת מתוארת בקצרה מאוד, אבל היא מלאה באתגרים ובניסיון. אני מאוד נרגש כשאני רואה מרחוק או מקרוב את נחל ארנון ונחל יבוק בעבר הירדן. אני גם מאוד נרגש כשאני מגיע לירושלים, במיוחד מכיוון מזרח. יהי רצון שנוכח להתאים את עצמנו ואת מעשינו לעיתים, לחיות חיים ראויים ונכונים לנו ולילדינו, ולקחת תמיד חלק ב"תיקון".

שלכם,
דני עברי